

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

cie quidem absens & in Italia positus, sed toto consilio duci expugnando intentus: Vnde factum est, ut principes orientalis Saxoniae, cum Thuringorum principe Ludouico, ob siderent munitiones ducis, præcipue quæ dicitur Aldesleph, & ei expugnanda exerunt machinas. Porrò Christianus de Oldenburg, collecta Phrisinum manu, occupauit Bremā, & omnes fines eius: nam & illam iam Henricus ecclesia detractam fecit sui iuris, praesertim pro ea causa, quod aduocatiā captus Lie-marus archiepiscopus, vt diximus, in sui redemptionem tradidit Luder o, postea Lothario dum imperaret, auo materno eiusdem Henrici. Fecit autē Christianus magnam commotionem in occidentali regione. Videns ergo dux, quia consurgunt ei vndique bella, cepit communire ciuitates & arces, & ponere custodias militum in locis opportunis.

CAPVT XXI.

Quo tempore comitatum Holsatiæ, Stormariæ, atque Wagria administrabat vidua Adolphi secundi cum tenello filio: nam Adolphus cecidit in expeditione Vandalaica ad oppidum Demyn: quod in Vandalia diximus. Propter consurgentes autem motus bellorum posuit dux puero tutorem qui armis præfset, Henricum comitem de Orlemunde auunculum pueri, virum impatientem ocij, & totum armis deditum: Hic attende lector auunculum dici, qui alio loco memoratur eius vitricus pueri. Potuit autem utrunque fieri, si idem Henricus aliquo gradu, ultra tamen prohibitio-nem coniugij, contingeret pueri matrem, quam postea duceret coniugem: Nostra enim etate omnes principes se vocant agnatos. Henricus quoquè dux, communicato fidelium suorum consilio, Pribislau principem Vandala-

CC 5 lorum,

vum, q̄tēm multis pr̄lījs prouincia expulerat, admis̄
ingratia, & reddidit ei omnem hereditatem patris sui:
Terram Obotitorum, p̄ter Z̄werinum & attimentu
eius: & fecit Pribislans duci & amicis eius securitatem
fidelitatis, nulla deinde bellorū tempestate corrumpe
dam: Staret scilicet ad mandatum eius, & obseruare
oculos amicorum eius, absque omni offensione: Quo con
stituto, congregabat dux exercitum grandem, & intra
uit orientalem Saxoniā, ut pugnaret cum inimicis suis:
Sed nemo exibat prodiens in aciem: Timebat fortissim
congregationis. Ille verò vbi pugnandi nulla facta est u
pia, coacta vndiq; pr̄da, igne, ferroq; vastata regione,
regreditur: Et conuersus in occiduas partes, vi compri
meret motus per Christianum de Oldenburg excitau,
& improuisus irruens Bremæ, facile recepit urbē: Nec
enim erat tum illa, quæ nunc cernitur urbis munitio: &
fugit Christianus in abditas Phrisiæ paludes: Dux autē
Bremam diripiendam permisit militibus: iratus ciuiis,
quod se tam facile permisissent Christiano: Et transfu
gerunt ciues quoquè in paludes, eō quod implacatum
ducis faciem non sustinerent, post damna rerum formi
dantes captiuitatem. Dux autem ex illis nonnullos pro
scripsit, quousquè interuentu archiepiscopi mille & co
amplius marchis argenti pacem sunt assequiti. Chri
stianus autē comes brevi rebus exceſit humanis: & ce
ſauit commotio earum partium. Inter hæc autem gra
ſantibus usquequaquè ciuilibus armis, Hartwicus archi
episcopus secum decreuerat, tumultum quod poterat
declinare, & sedit Hamburgi solitarius & quietus. Iam
enim initio archiepiscopatus sui, quod in Metropoli &
suprà diximus, irā in se ducis de comitatu Stadensi ex
citauit. Coloniensis autē archiepiscopus, ceteri q; principes

F
pus
pore
reba
dém
peru
conc
dere
tiun
gati
terp
cum
litan
expr

pes mandauerunt Hartwico per scripta, ut reuocaret in
memoria omnes pressuras, quibus attriuisset eum dux:
nunc venisse tempus, quo posset auxilio principum recu-
perare statum honoris sui: patere sibi urbem Stadiū, &
eruptum comitatū, iam principum armis facile recupe-
randum. Hartwicus autem archiepiscopus, multis expe-
rimētis edoctus, fortunatū semper esse in praelijs ducem,
ambiguā quoq; principibus inesse fidē, & se huiusmodi
sponsionibus semper delusum, fluctuare cœpit animo:
Prouocabat eum recuperādi honoris cupido: sed deter-
rebat sēpē comperta mobilitas animorum, tam in sub-
limibus, quam subiectis: Hærebat interim superficies a-
miciiarum, & pax sonabat in verbis: veruntamen arces
suas Horeburg & Friburg communire cœpit archiepi-
scopus, & congesit in eas apparatum armorum & esca-
rum, qui sufficeret in menses & annos.

CAPVT XXII.

ERAT ANNUS POST NATŪ CHRISTUM MC LXVII. CŪM apud archiepiscopū moraretur Conradus episco-
pus Lubicensis, frater Geroldi iam defuncti: cuius tem-
pore Henricus sedem ex Aldenburgo Lubicam transfe-
rebat: quod diximus in ḡandalia. Iste Conradus pri-
dēm abbas in Reddageshusen, fauore ducis post fratrem
peruenit ad eum pontificatum: Delatus est duci, quod
concitator esset apud archiepiscopum, suadens, ut acce-
deret ille ad communionem principum duci aduersan-
tium: Super quare euocatus ab duce in Erteneborg, le-
gationis in Phrisiam specie declinavit. Postea tamen in-
terposita fide publica per Hartwicum archiepiscopum,
cum etiam verbo suo illum firmaret Berno Magnopo-
litanus episcopus, adiūt ducem Stadio manentē: ibi dux
exprobrabat quæ diceretur cōperisse: Esse illū plurimorū
opinio-